

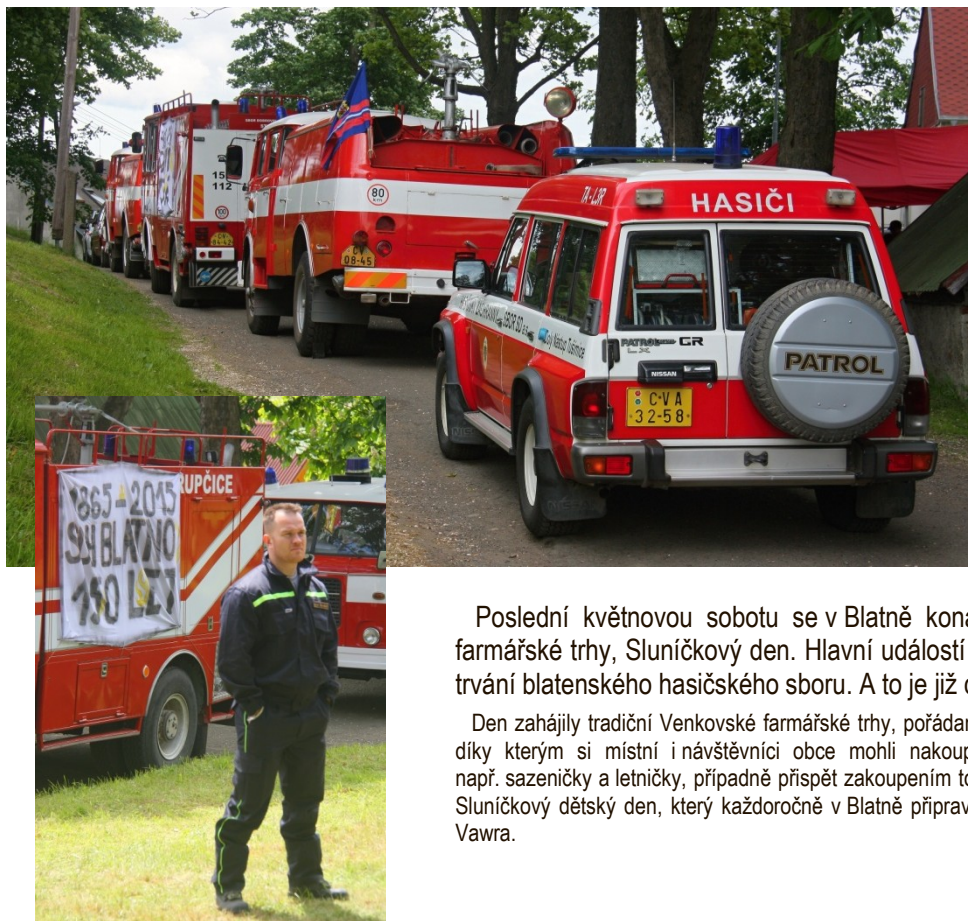
BLATENSKÁ BLATKA

ZPRAVODAJSKÝ ČTVRTLETNÍK BLATENSKA,

BLATNO, BEČOV, HRÁDEČNÁ, KVĚTNOV, MEZIHOŘÍ, RADENOV, ŠERCHOV, ZÁKOUTÍ

ROČNÍK V. ČÍSLO 3. LÉTO 2015

DEN PLNÝ OSLAV V BLATNĚ 150 LET TRVÁNÍ HASIČSKÉHO SBORU

EDITORIAL aneb sloupek vpravo

Tak se nám léto chýlí ke konci, prázdniny utekly a děti opět vyrazily do školy. Letos jsme si nemohli na počasí stěžovat, na rozdíl od minulého roku, kdy nás sužovaly neustálé lijáky, jsme si sluníčka užili více než dost. Rekordní teploty lákaly ke koupání a k cestování.

Jedni z nás vyrazili až do Afriky aby pokořili horu Kilimandžáro, asi toho tepla tady měli málo ☺, druzí sotva na svah nad obcí. Oboje je výkon hodný chvály. Vždyť i u nás je krásné – všude dobře, doma nejlépe, myšleno v dobrém ne v peciválském smyslu.

Říká se, že léto je okurková sezóna pro novináře. Myslím, že to tentokrát neplatilo. Na události bylo více než bohaté. Oslavy hasičského sboru, pokračování na kanalizaci, zablokované komunikace kamionem, květnovské poutě, sportovní klání, Pochod smíření, dětský tábor v Německu a o mnoha dalším si můžete počíst v tomto čísle.

ZT

Poslední květnovou sobotu se v Blatně konalo hned několik akcí naráz – Venkovské farmářské trhy, Sluníčkový den. Hlavní událostí dne se však stala především oslava 150 let trvání blatenského hasičského sboru. A to je již důvod k řádné slavnosti.

Den zahájily tradiční Venkovské farmářské trhy, pořádané společně s MAS - Sdružením Západní Krušnohoří, díky kterým si místní i návštěvníci obce mohli nakoupit čerstvé potraviny regionálních producentů nebo např. sazeničky a letničky, případně přispět zakoupením tomboly na Konto Matýsek. Pro děti současně probíhal Sluníčkový dětský den, který každoročně v Blatně připravují místní dobrovolní hasiči ve spolupráci se Studiem Vavra.

Pokračování s dalšími fotografiemi najdete na str. 3.

PRVNÍ FOTBALOVÝ TURNAJ HORSKÝCH OBCÍ

Koncem května, tedy 23.5.2015 se na hřišti v Jindřichově Vsi u Kalku sešla družstva Kalku, Blatna, Boleboře a Hory Sv.Šebestiána, aby se mezi sebou utkala o historicky první pohár ve fotbálku. Hostitelská obec Kalek zajistila akci naprosto perfektně po organizační stránce, vč. dobrého počasí a pánové rozhodčí Schindler a Špicar se postarali zase o bezvadný průběh zápasů. Hrál se systémem „každý s každým“ a vítězem turnaje a putovní pohár si odnesla obec Blatno. Na druhém místě končili hráči z Boleboře, na třetím družstvo z Kalku a na čtvrtém Hora Sv. Šebestiána. Kdo se stal vítězem a kdo poraženým ale nebylo to nejdůležitější. Akce se všem zúčastněným, včetně

diváků líbila natolik, že se příští turnaj velmi pravděpodobně bude konat hned letos na podzim a přiváženy budou všechny obce Mikroregionu St. Sebastian, tedy ještě o obce Křimov, Místo a Výsluní.

Je to hezký pocit, být u toho, když se něco vymýšlí, když se to povede, když se z lidí žijících nedaleko od sebe stávají známí a kamarádi, a když jsou všichni tak spokojeni, že chtějí pokračovat a přibrat do party další sousedy... Organizátorům akce, divákům a všem chlapům patří veliké poděkování.

IRH

ZEPTALI JSME SE...

NA OTÁZKY ODPOVÍDÁ STAROSTKA PANÍ IVETA RABASOVÁ HOUFOVÁ

Tak léto se chýlí ke konci, uteklo to jako voda. Každý jsme ten čas trávili jinak, někdo prací, jiný na koupališti nebo cestováním. Jak Vy jste trávila léto a prázdniny?

Prázdniny? Ale ano, děkuji za optání, pokud bereme jako prázdniny fakt, že matka nemusí chystat dětem svačiny do školy, nutit je každý večer dělat domácí úkoly a pak rychle do postele a nemusí každý den až do večera taxikafit mezi všemi těmi tréninky a kroužky, pak se dá mluvit o prázdninách a v tomto smyslu jsem si je užila díky krásnému počasí náramně a jsem za ně velmi vděčná, asi jako každý rodič menších dětí.

A měla jsem letos to štěstí, že se podařilo všem třem synům zajistit víceméně na celé dva měsíce program, takže jsem nemusela řešit problémy jak skloubit práci a doma zanechané samotné, hladové děti, které dokážou bez problémů trávit celý den v pyžamech s vypálenými zorničkami u počítače.

Ale Vy jste od toho počítače vyrazila trochu dál?

Díky shodě okolností a dalšímu velkému štěstí jsem měla letos možnost putovat do Afriky z úplně jiného důvodu než jindy, tedy nikoliv za zvířaty a lidmi, ale celých deset dní stoupat a klesat po afrických horách, nachodit kolem 100 km a s mým mužem a čtyřmi přáteli vystoupat postupně na dvě hory v Tanzanii, a to na Mount Meru, pátou nejvyšší horu Afriky a poté na Kilimandžáro, nejvyšší africký vrcholek, s necelými šesti tisíci metry (5895 m) nad mořem. Bylo to náročné, ale také moc hezké a nezapomenutelné. Prověřili jsme své fyzické a především psychické schopnosti, dozvěděli se něco o svých limitech, zjistili jsme, že člověk opravdu může existovat v jednom oblečení 6 dní a nemytý...

Myslím, že někteří lidé to zvládají mnohem delší čas a nikam nejezdí, ale o tom nechci mluvit. Viděli jste ještě něco jiného než vrcholek Kilimandžára?

Na závěr této krátké, leč intenzivní cesty jsme alespoň malinko dali svým tělům odpočinout v národních parcích mezi zvířaty, kde jsme mimo jiné zažili na vlastní kůži, jaké to je být doslova a do písmene "obklíčeni slony", které máte na dosah ruky (pokud si tedy někdo troufne ji vystrčit od těla), protože se zrovna stádo asi 30 jedinců rozhodlo poobědvat v tom samém kempu, v kterém jsme spali a obědvali my.

No a pak šup zpátky do našeho tááák pohodlného, i když trochu uspěchaného světa, do teplé sprchy, k práci a povinnostem, ale také za blízkými.

Jistě máte spoustu fotografií k Vaším zážitkům, neuděláte nám přednášku?

Fotky samozřejmě máme a zájemců o jejich zhlédnutí a povídání je hodně, tak nějaké neformální setkání udělám, ale na přednášku se necítím.

Děkuji za rozhovor a ať se Vám v práci daří, když jste si tak krásně „odpočinula“!

za redakci BB se ptal ZT

KANALIZACE POKRAČUJE CO NÁS JEŠTĚ ČEKÁ DO ZIMY

Práce postupují dosti pomalu. Důvodů je mnoho, jedním z hlavních je skalnaté podloží na mnoha místech v obci, dále pak nemá firma často k dispozici dostatek pracovníků vlivem více staveb v letních měsících a dovolených,

především ale také nedostatek informací o tom, kde přesně vede starý vodovod apod. V průběhu září budou ovšem konečně dokončeny práce na hlavní průjezdné komunikaci mezi chomutovskou a jirkovskou křižovatkou, vč. položení asfaltu. Poté budou v říjnu a listopadu pokračovat práce na výstavbě přečerpávací stanice, rekonstrukci ČOV, v celé obci proběhnou dokončovací práce na přepojení vodovodních přípojek ze starého vodovodu na nový a dokončí se chybějící odbočky pro soukromé kanalizační přípojky. Poté by měl následovat "generální úklid obce", položení nových povrchů na původně asfaltových komunikacích a podle našich možností i oprava ostatních cest. Vzhledem k časovému posunu celé akce a blížícím se zimním měsícům si ale netroufám říct, zda se nových povrchů dočkáme opravdu ještě před zimou. Je možné, že firma uklidí obec nahrubo a na jaře se na cesty bude muset vrátit a vše dokončit. V tuto chvíli je obtížné postup prací popsat přesněji.

Co se týče jednotlivých kanalizačních přípojek, s většinou majitelů jsme v kontaktu a snažíme se řešit každý případ samostatně, velká část přípojek je připravena, další lidé se chystají, jakmile bude zprovozněna hlavní trasa a sníží se dopravní zátěž uvnitř obce. O možnosti napojení budeme každého včas informovat.

Administrace celé akce bude také dokončována průběžně, řešit budeme postupně dům od domu. Poopravíme také staré šachty na první části kanalizace a budeme muset kontrolovat, dům od domu, aby nikdo neměl do obecní kanalizace svedené žádné jiné vody, než ty splaškové. Dešťová ani spodní voda do kanalizace odvedená být nesmí. Dělá to velké problémy v čističce odpadních vod. Tento problém budeme muset vyřešit v každém případě.

V průběhu léta jsme také ještě podali žádost o dotaci na Ústecký kraj - Fond vodního hospodářství, díky které bychom rádi snížili finanční zátěž obce. Rozhodnutí, zda jsme byli úspěšní nebo ne, v tuto chvíli ještě nemáme.

text IRH, foto ZT

NOVÁ SILNICE PŘES ŠERCHOV

V těchto dnech je pokládán nový povrch na silnici z Blatna přes Šerchov do Březenice. Řidiči, kteří po této vozovce jezdí, jistě uvítají změnu k lepšímu.

ZT

OBECNÍ RYBNÍKY A NÁDRŽE A LETOŠNÍ EXTRÉMNÍ SUCHO

Letní měsíce daly naší přírodě pořádně zabrat. Vody v krajině citelně ubylo a dlouhotrvající sucho prověřilo i naše vodní zdroje.

Obecní vodovod v Radenově těžkou zkouškou ustál, museli jsme sice vydat zákaz zalévání a napouštění bazénů, žádná drastičtější opatření ale zatím nebyla nutná.

Rybník Tří kříže u Květnova to měl letos těžké, protože je kvůli poškozeným stěnám snižena hladina a také z něj čerpají místní chovatelé skotu poměrně dost vody pro svá stáda na pastvinách. Na podzim se pokusíme posílit přítok, a to tím, že vyčistíme propust mezi loukami na obecní cestě z Blatna do Květnova.

Blatenský návesní rybník je zkoušený už dlouhodobě. Na jaře se vyskytl problém špatného zdravotního stavu některých vylovených ryb. Vypadalo to hůře, než se ukázalo nakonec být. Jednu rybu jsme odeslali jako vzorek na vyšetření do pražské laboratoře, kde se našel plíseň neprokázala. Šlo o infekci způsobenou poraněním v důsledku špatné kondice. Všechna ta opatření, která jsme se tedy rozhodli přijmout a také fakt, že skončila zima, přispěly k tomu, že se problém nerozšířil do většího rozsahu.

Vodu jsme museli upustit kvůli stavbě kanalizace, a protože se jedná o rybník nebeský (pozn. red.: rybník, který nemá trvalý přítok, pouze dešťovou a spodní vodu), bude to ještě nějakou dobu trvat, než zase stoupne. Najít dobrý přítok bude trochu složitější. Co jsme ale mohli udělat hned je příkrm ryb, který provádíme už od jara, a v polovině srpna se podařilo okysličováním vody za pomoci čerpadla, což by mělo rybám dlouhodobě prospět zcela určitě. Dočasně nám s přístupem k elektrickému napojení vyšli vstříc manželé Vojtěchovi, kteří bydlí u rybníka nejbližší a patří jim za to poděkování.

Při nejbližší příležitosti (což by mohlo být už během podzimu) se pokusíme využít dotačních zdrojů, abychom dali do pořádku všechny obecní požární nádrže i rybníky, abychom přírodě a našim obcím při další takové zatěžkávací zkoušce pomohli co nejvíce.

IRH

pokračování ze str. 1

DEN PLNÝ OSLAV V BLATNĚ 150 LET TRVÁNÍ HASIČSKÉHO SBORU

Odpoledne patřilo oslavám 150. výročí od založení Sboru dobrovolných hasičů v Blatně. Do obce zavítala tzv. Spanilá jízda, které se zúčastnily hasičské vozy z řady okolních obcí. Nechyběla módní přehlídka historických hasičských uniforem, bohatý raut, recesistická soutěž družstev všech hasičů. Blatenští hasiči dostali od přítomných hostů řadu dárků, od Nadace ČEZ se pro ně podařilo obci Blatno získat 150 tisíc Kč na pořízení vozidla, ke kterým obec přidala ještě dalších 100 tisíc korun. Toto vozidlo bude sloužit jak k přepravě hasičů SDH Blatno, tak Mladých hasičů nebo např. místních seniorů apod.

Všem, kteří s přípravami a zajištěním akce pomáhali a všem, kteří k jejímu zdárnému průběhu pomohli, patří velké poděkování. Speciální velké poděkování patří Studiu Vavra, bez jehož masivního příspěvku by akce tohoto druhu mohla proběhnout jen těžko. Děkujeme!

text: OÚ Blatno, foto ZT

POCHOD SMÍŘENÍ

V sobotu ráno se hrstka 6 statečných vydala, v rámci Pochodu smíření, konaného k 70. výročí ukončení 2. sv. války, zdolat pěšky 26 km. Pod vedením zkušeného místního znalce a milovníka pochodů „Ády“ Eisenhamera vyrazili z Blatna tzv. Staroblatenskou cestou. Přešli Novodomskou cestu a po žluté turistické značce pokračovali směrem na Kalek. Cestou se vyfotili u sloupu Sv. Anny, který se nachází na křižovatce cest, a taktéž na hranicích blatenského a kaleckého katastru. Kolem 9. hodiny dorazili do Kalku, kde je čekali ostatní účastníci, kteří dojeli autobusem.

Sluníčko začalo ukazovat svou červnou sílu a celá skupina rychle

pochoduje dále po cyklostezce, tzv. Krušnohorské magistrále. Nedaleko na Volárně si udělali zaslouženou pauzu na svačinu. Uvítali zde studánku s chladivou pramenitou vodou. Nacpaní a doplnění o zásoby lahodné vody vyrazili dále. Přetáhli křižovatku s odbočkou na Gabrielinu huť a krátce nato odbočili z „magistrály“ a to na naučnou stezku „Gabrielku“. Minuli další z rybníků v této oblasti, tentokrát Rudolický. To už ale některým otužilcům nedalo, a tak se vrhli do jeho chladivých vod.

Sice s mírným zpožděním na hlavní skupinku, ale po vykoupaní nabití novými silami, pochodovali dále. Cesta vedla kolem myslivny, u které všechny upoutal nadživotní akt dívky (zřejmě zde žije místní skrytý „umělec“?). Nicméně čas srazu s ostatními účastníky v Deutschnudorfu tlačil a tak se pokračovalo dále po trase přes Horu sv. Kateřiny. Po posilnění chmelovým mokem, se ztěžklými nohama cesta pokračuje sestupem přes naučnou stezku Flájská homatina, podél hranice s Německem. Vysílení, ale šťastní dorazili do cíle, německé vesnice Deutschnudorf.

Zde očekávala velmi početná skupina Němců z různých spolků a koutů Německa, spolu s pamětníky události 9. června roku 1945. O něco později dorazila další skupinka zúčastněných, pod vedením zakladatele tohoto pochodu pana učitele Mgr. Jozefa Märce, jenž pochodovala z Vysoké Pece, přes zámek Jezeří do cíle.

Zde proběhly slavnostní projevy z úst paní Hedwig Gemmrig – vedoucí Spolku odsunutých „Němců z Chomutova a okolí“, kterému rovněž patří Památník smíření, u kterého se akce konala. Slova se rovněž ujal 85letý pan Heinz Wenisch – pamětník pochodu smrti, který absolvoval ve svých patnácti letech. Tento pán měl na tričku své vězeňské číslo. Musel to být „zážitek“, když si číslo nechal celý svůj život. Všichni vyslechli moudrý projev pana Christopha Lipperta, generálního sekretáře Sudetoněmeckého Landsmannschaftu, mluvícího o negativním vlivu nacionalismu. Na závěr nelze opomenout proslov zakladatele pochodu, který do němčiny plynule překládal jeho student z chomutovského gymnázia.

text ED, foto ZT

KAM AŽ VEDE DŮVĚRA V SATELITNÍ NAVIGACI...

Kamion jedoucí v pátek 7. července z Polska kamsi do Jirkova se tak trochu záhadným způsobem ocitl díky své navigaci na trase Bezručovo údolí - Bečov - Blatno a měl namířeno do Jirkova. Jenže... když už se vyškrábal do prudkého kopce do Bečova, nepočítal samozřejmě se složitou dopravní situací v Blatně. Objížďky ho zavedly podél kostela na konec Blatna, kde se ovšem řidič pokusil o nemožné, a to otočit se doprava směrem právě na Jirkov. Pochopitelně zde uvízl takovým způsobem, že zablokoval dopravu v obou směrech na dlouhé hodiny. Co hůř, za ním jel autobus, linka Chomutov - Načetín a tím přestala tato linka až do odpoledních hodin fungovat, protože dopravce zase neměl k dispozici náhradní autobus. Kdo mohl, zbytečně čekající cestující na zastávkách vyzvedával a odvážel autem, řada lidí ale samozřejmě v tento horký den měla značně zkomplikovaný život.

Bohužel, tento případ není u nás ojedinělý. Před časem podobný kamion tentokrát s maďarským řidičem „zabloudil“ díky GPS do Hrádečné. Tam zjistil, že je to konečná, otočit se nedalo kde! Nakonec s pomocí místních obyvatel vycouval, zdařilo se mu otočit a odejel. Mnozí z nás jistě znají historky, jak někdo jel naprosto nemožnou trasou, kam ho navedla navigace, zatímco se k cíli dalo dojet mnohem jednodušeji a pohodlněji.

V dnešní době chytrých telefonů, chytrých navigací atd., se člověk stává mnohdy nemyslivým biologickým robotem obsluhujícím tato zařízení.

IRH + ZT

LETNÍ RADOVÁNKY VE VÝSLUNÍ ANEBO SENIOŘI SE BAVILI

Báječného srpnového odpoledne se zúčastnila stovka seniorů ze sedmi obcí našeho krušnohorského regionu spolu s klienty Městského ústavu sociálních služeb v Jirkově.

Starouškové si i přesto, že byly ten den opravdu tropické teploty, sportovní zápolení užili, ať už jako členové soutěžících družstev nebo jako fandící diváci. Zábavy bylo opravdu hodně – senioři si vyzkoušeli horskou chůzi s hůlkami a hod pétanque koulemi, zvládli i seniorský biatlon či dovednostní štafetu a házeli oštěpem do dálky – mnozí vůbec poprvé v životě. Ve stínu pod velikým stanem měli k dispozici bohaté občerstvení a dostatečný pitný režim, takže naštěstí nedošlo k žádným zdravotním problémům.

Nejllepší soutěžící družstvo bylo z obce Místo, ale odměny dostali všichni přítomní. Zvláštní cenu získal 93letý dědoušek Standa z MÚSS z Jirkova, který bez problémů zvládl soutěže líp, než někteří jeho mnohem mladší soupeři.

Každý účastník akce měl také možnost nechat si změnit tlak a hladinu cukru v krvi, což opravdu využili téměř všichni a milá a příjemná zdravotní sestřička Jiřinka měla celé odpoledne co dělat. Babičky a dědouškové během programu navštívili stánek s vystavenými propagačními materiály a výrobky, které nám věnovaly firmy, zabývající se výrobou, distribucí a prodejem výrobků ulehčujících seniorům zdraví, pohyb a život ve stáří. Naše seniory propagační stánek velmi zaujal, letáčky i nabízené výrobky se staly středem jejich pozornosti a tématem k bohaté diskuzi.

Letní radovánky ve Výsluní byly úspěšnou a opět zábavnou akcí pro naše občany.

Miluše Lauková

KVĚTNOVSKÉ POUTĚ

Jako každoročně se konaly Květnovské poutě o prvních třech červencových nedělích, letos byly ve znamení krásného slunečného počasí. České poutní mše sloužili kněží z Chomutova a Jirkova. Na německé poutní dny přijeli postupně J. Gemende, K. Havelka, K. Brünnler, H. Bohaboj, M. Ruhs a jáhen B. Neumann. Na varhany hrála při českých bohoslužbách B. Güntherová z Jirkova a při německých T. Mareček z Chomutova. V prodeji suvenýrů se objevily keramické zvonky s obrázkem kostela v Květnově, dále Poutní oplatky a svaté obrázky. Ve věži kostela připravili manželé Schmidtovi výstavku votivních tabulek, většinou na poděkování od různých anonymních dárců. Tento zvyk by chtěl jirkovské děkanství obnovit. Děkuje všem, kteří se aktivně podíleli na přípravě a průběhu poutí.

Děkanství Jirkov, R. D. Mgr. M. Dvouletý

KDY JE BĚHEM ROKU KOSTEL NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE OTEVŘEN? Pravidelně každou 1. a 3. sobotu v měsíci, cca 13:45 – 15:30 hod. (v závislosti na horském počasí!!!); mše v 14:00 hod. – milostná soška Panny Marie je však vystavována jen o poutích.

Podzimní pouť bude v sobotu 3. října 2015.

Mše svatá začne v 10:30 hodin (modlitba růžence na schodech v 10 hodin). V poutním stánku bude možné koupit suvenýry a občerstvení.

ČERNÉ SKLÁDKY

Konečně se podařilo uklidit černou skládku na pozemku Lesů ČR u tzv. tokaniště na Staroblatenské cestě na Nový Dům. O úklid se postarali zaměstnanci úřadu spolu s Ádou Jiřím Eisenhamerem a Jindřichem Tenglerem. Škoda, že tento čas a finanční náklady nemohly být věnovány na užitečnější věci.

To, že si někteří naši spoluobčané (ale také i z podhorských měst) pletou naši krásnou horskou přírodu s úložištěm odpadu, je stará věc, a asi nikdy nekončící. Způsob myšlení některých lidí je zralý pro psychologa. Ukázkou je nejenom výše uvedená skládka, kam někdo přivezl kvantum pneumatik, sutě a dalšího odpadu, ale i další případy: např. Šerchov. To, že někdo nasype suť na polní cestu, je ještě docela v pořádku, dělávalo se to i dříve – cesta se tím zpevní a není blátivá (souhlas by k tomu měl dát majitel). Ale pokud se odpad složí vedle cesty a mnohdy se k tomu přidá i domovní odpad a nepotřebné věci, pak už to v pořádku není! Český človíček je šetřilek, raději odpad vyveze do přírody (kam potom rád chodí na houby), než aby zaplatil na skládce.

text IRH+ZT, foto ZT

Posečená tráva vysypaná na svah u silnice v Hrádečné kousek od kontejnerů i na bloodpad. Co si o tom myslet??!

LÉTO

Léto sytí rok.

V létě je dobře na světě.

Dnem se léto neopozdívá.

Jaro se kráší květy, léto snopy.

Lidé se radují létu, včely květům.

Co se v létě zrodí, vše se v zimě hodí.

Kdo se v létě nezapotí, v zimě se nezahřeje.

Kdo si v létě hledí chladu, dožije se leda hladu.

Přijde čas, že se zima zeptá, co dělal v létě.

Suché léto jest úrodné léto, poněvadž u nás slunce na hlad nesvítlí.

Teplé a suché léto plní sudy.

Teplé a suché léto za sebou vede pěkný podzim, ale tuhou zimu.

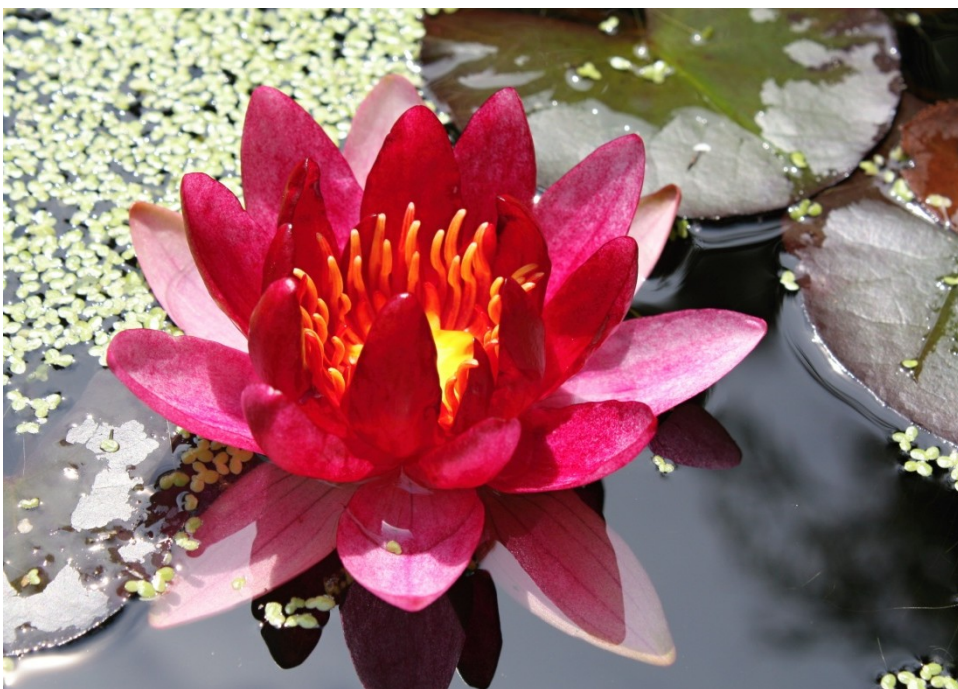

foto ZT

povídání, zajímavosti

DĚTSKÝ LETNÍ TÁBOR WEINBACH (NĚMECKO) 25. – 30. 8.2015

V rámci česko – německo – polského přátelství mezi obcemi Blatno – Weinbach – Debrzno, připadl tento rok na naše německé přátele. Ti z nás, kteří se přihlásili, vyrazili směrem Frankfurt n/M. do obce Weinbach/Freinfels, ležící necelých 500 km od Chomutova. Ráda bych se s Vámi podělila o naše zážitky formou deníčku:

25. 8. - úterý

V 9 hod. odjíždíme z Blatna od Horalky autobusem zn. Karosa, který patří strupčickým dobrovolným hasičům, jejichž dětský dorost a odrost (minéno dospěláci), obsadili druhou polovinu autobusu. Z Blatna a okolí se přihlásilo 20 dětí a 4 dospělí, ze Strupčic a okolí 22 dětí a 6 dospělých. Věkové složení dětí bylo od 2 let do 17..., paráda, užijeme si jak malých mrňousků, tak velkých pubertáků.

Cesta nám uběhla skvěle, byť jsme stavěli vícekrát na čůrání, právě kvůli mrňatům a do místa určení jsme dorazili v 17,30 hod a to díky bezpečné jízdě řidiče Rendy Lenka. Zde nás uvítal velitel celého tábora p. Vavřinec Bezděka,

kteří nám udělil pokyny k ubytování (velké obytné kontejnery s palandami), stravování (výborně nám vařily dvě milé české kuchařky) a plány na příští 4 dny. Provozní instrukce nám udělili vedoucí strupčických hasičů Petr König a Klára Kovačová. Největší ohlas měla informace o budičce, večerce a především rozcvičce. Asi si dovedete představit, jakou vlnu nevole, u našich přes prázdniny zlenivělých dětí, tato informace vyvolala... Táborový režim musí být a tak upalujeme na večeri. S nacenými břichy se jdeme zabydlet na pokoj. Po celkem zdařilém logistickém zvládnutí umytí se (25 děvčat se muselo popasovat o 4 umyvadla a 3 sprchy), vypukla ve 22 hod. večerka. Představy dospěláků o tom, jak budou dětičky z celého dne cestování unavené, byla mylná. Jako vlaštovky štěbetaly ještě min. další hodinu. No řekněte, kdy jindy si sdělit zážitky, než po večerce!

26. 8. – středa

Oficiální budiček měl být až v 6,30 hod., ale ranní ptáčata vstávala již po 6 hod., což se setkalo s uštěpačnými poznámkami nás spáčů. Pomalu si zvykáme

na menší počet soc. zařízení, ale děti to zvládly skvěle a už v 7 hod. stály venku, připraveny na „nejoblíbenější“ část dne – rozcvičku. Té se ujal strupčický sporták Tomáš Pinkr zvaný Pinky.

Po rozprůdění krve do našich oběhových systémů vyrazíme na vydatnou snídani. Záměrně uvádím termín vydatnou, protože nás čeká celodenní výlet! První zastávkou je starobylé město Koblenz, ležící na soutoku řek Rýna a Mosely. Naše kroky vedly do druhé největší zachovalé pevnosti v Evropě s názvem EHRENBREITSTEIN, jenž se rozprostírá právě nad tímto soutokem, a která nám svým vzezřením připomínala náš terezínský památník. Pevnost byla protkána spoustou chodeb, cel a nádvoří, přičemž na jednom z nich jsme objevili vstup do muzea, kde se konala výstava k 40 letům vzniku Playmobilu (kostičky a figurky podobné např. Legu či Chevě). Asi si dokážete představit, jak obrovský zážitek to byl pro naše nejmenší. Děti se zde mohly interaktivně zapojit do staveb pravěkých sídlišť, bitev s figurkami vojáků, rytířů a draků, až po poslední místnost plnou dinosaurů.

Čas byl neúprosný a museli jsme zavelet k odchodu, což asi nejvíc oplakal můj dvouletý chlapec. Z pevnosti jsme se nechali svézt kabinkovou lanovkou na další významné místo, na tzv. Německý roh (Deutsches Eck), který leží opravdu přesně na rohu soutoku obou zmíněných řek a na němž je umístěna monumentální jezdecká socha císaře Viléma I. z r. 1897, pod kterou jsme udělali naše první společné foto. Cestou zpět na lanovku jsme se občerstvili zmrzlinou a hurá nahoru zpět do památníku. Pod námi pluly lodě jak nákladní, tak výletní a zejména ty jsme okukovali, jelikož nám bylo řečeno, že jednou z nich se povežeme. Počasí nám přálo natolik, že z kabinky byl úžasný výhled nejen dolů na řeku, ale i na celé město Koblenz.

Autobusem se přesouváme do nedalekého městečka Boppardu, ležícího na řece Rýn, kde jsme si počkali na naši výletní loď. V 14,30 hod. jsme se nalodili a teď už nás čekal 2,5 hodinová plavba po nejkrásnějším úseku horního údolí středního Rýna, jenž je součástí světového dědictví Unesco. Tato oblast je odedávna inspirací malířů, básníků, filosofů a hudebních skladatelů. Města a vesnice se vinou podél břehu jako šňůra perel a jsou obklopené nesčetným množstvím hradů, pevností a vinic. Dospěláci se usadili na dolní i horní palubě, odkud byl nádherný výhled a dětičky se plynule přesouvaly jako saharský písek,

pro některé byla cesta již dlouhá a plocha lodi příliš malá. Doplnili jsme do Bacharach, kde na nás již čekal řidič s autobusem a hurá zpět na tábor. Po menším blouzení jsme kolem 19,30 hod. dorazili do Weinbachu, proběhla večeře, očista a hupky, dupky do postýlek, protože jsme byli pořádně utahaní.

27. 8. – čtvrtek

Po vyčerpávajícím včerejším výletě, vedoucí dětem odpustili rozcvičku, čímž znatelně stoupli v jejich očích. Ale aby nám příliš nezlenivěly, vydali jsme se procházkou na místní, asi 1 km vzdálenou chloubu – zříceninu hradu Freinfels, který jsme si mohli volně prozkoumat. Zde se mimo jiné odehrávají rytířské slavnosti, na které se sjíždějí lidé z celého okolí. Bohužel, ty jsme nezažili, ale přesto jsme si mnozí z nás dokázali tu atmosféru plnou rytířských soubojů představit. Nemusíme smutnit, na hrad se ještě podíváme. Cestou zpět jsme si prohlédli partnerskou vesničku Weinbach, která si žila svým velmi poklidným životem, takže náš průvod jí dodal trochu vzruchu.

Po obědě a poledním klidu jsme se rozdělili na 2 skupinky, přičemž ta první vyrazila do nedalekého, 8 km vzdáleného přírodního lesoparku ve Weilbachu a ta druhá do opět nedalekého muzea sklářské školy v Hadardu. Při představě, kolik exponátů by padlo do rukou mého dvouletého chlapce, byla volba celkem jasná, zvítězil lesopark, kde se skýtal obrovský výběh. Pod vedením

našeho průvodce pana Norberta a s překladem mé chabé němčiny (20 let ze školy), jsme se vydali na průzkum. Stálo to zato! Daňky, jeleny, divočáky a koně jsme měli na dosah ruky, jen na vlky a medvědy jsme se pokorně dívali přes plot. Za odměnu, že děti zvládly tak dlouhou procházku, dostaly od Norberta zmrzlinu a my dospěláci vytouženou kávu.

Plní dojmy se vracíme zpět do tábora, kde jsme se posilili večeri a již v autobuse jsme dětem slíbili večerní kino. Výběr padl na pohádku o vilách s názvem Zloba. Večerka se nám tím trochu protáhla, ale dětičky byly šťastné.

28. 8. – pátek

Ráno nás probudil déšť, a proto jsme na dopoledne zvolili náhradní program. Po úspěšném večerním kině, jsme opět obsadili jídelnu a dětičky si dle vlastního výběru zvolily film Alvin a chipmankové.

Po obědě se počasí umoudřilo a tak jsme mohli podniknout náš poslední výlet, a to do nedaleké jeskyně KRISTALLHÖLE v Kubachu. Aby děti nevyšly ze cvíku, šla celá naše výprava, čítající 40 dětí a 11 dospěláků, vč. dvouletých mrňousků, necelé 3 km pěšky. Čekal nás sestup do hloubky 70 metrů po 456 schodech! Fyzicky trochu náročnější, ale jeskyně nás odměnila krásnými dómy, po jejichž stěnách bylo možné spatřit krystaly kalcitu, stalagmity a stalaktity. Po pořádně strmém výstupu zpět na zemský povrch, jsme se za naše úsilí odměnili nákupem drobných dárečků v podobě polodrahokamů, např. achátů, pyritů, křišťálů, růženinů atd.

Po návratu následoval odpočinek spolu s večeri, ale také překvapení – večerní pochod na hrad Freinfels s pochodněmi. Cesta měla své mystické kouzlo a myslím, že pro většinu dětí to bylo poprvé, kdy si mohly vyzkoušet držet, alespoň na chvíli, pochodně. V táboře si tak děti společně zapálily oheň přátelství. Zážitků už bylo dost a tak unavení padáme do postelí.

29. 8. – sobota

Nastal den D a dnes se mladí hasiči, ale i nehasiči ze všech 3 zemí, zapojili do táborové soutěže. Celkem 88 dětí rozdělených do 21 týmů a do 2 kategorií, děti mladší

10 let a ty starší. Zde si konečně mohly, především ty větší, v praxi vyzkoušet své jazykové dovednosti. 10 hod. a startuje se. Trasa vede opět na hrad Freinfels a je plná jak dovednostních (házení sekýrou, oštěpem, míčky), tak i vědomostních soutěží (vázání uzlů, kartografie). Právě na těchto dvou stanovištích se projevil, ve výsledku na bodech, výcvik strupčických mladých hasičů, čili ani ten nejrychlejší tým nemusel být první. Všichni zdárně proběhli cílem a teď již společně, Češi, Němci a Poláci odcházíme na oběd, po němž následoval zasloužený polední klid.

Jak jsem již zmiňovala, hrad Freinfels je místní dominantou, tak ho bylo třeba zachránit před požárem. Toho se odpoledne ujali mladí hasiči z Čech a Německa a předvedli nám zde ukázkou hašení a záchrany lidských životů. Vzhledem k tomu, že sluníčko ukázalo ještě svou letní sílu, tak i my přihlížející jsme byli řádně pokropeni, abychom prý nedostali úpal... Užili jsme si spoustu legrace.

Po návratu do tábora následoval volný program, v rámci něhož se mohly děti vykoupat

v provizorním bazénku, trochu si zabojovat na nafukovací plošině, ale největším lákadlem byl zmrzlinařský vůz, kde si děti mohly dát zmrzlinu, kolik

chtěly. No řekněte, není to sen téměř každého dítěte? Večer pokračoval v duchu zábavy, grilovaly se klobásky a maso, ale především tečkou celého tábora byla diskotéka. Zde už byla viditelná nově vzniklá mezinárodní přátelství a to bylo jedním ze smyslů celého projektu. Ale každá zábava musí jednou skončit, takže vedoucí tábora zavelel ve 23,30 hod. večerku. Umíte si představit, jak především nejstarší děti neochotně opouštěly taneční plochu...

30. 8. - neděle

Po nezbytném sbalení kufrů, u těch nejmenších za pomoci dospěláků, úklidu pokoje a poklidné snídani, jsme se rozloučili s našimi přáteli, předali si adresy, telefony, maily, aby přátelství mohla pokračovat i na dálku. Před nástupem do autobusu proběhlo na památku ještě poslední společné foto a teď už nás čekalo pár hodin strávených v autobusu. Zde vládla unavená, ale zároveň natěšená nálada. Jak jinak, doma nás netrpělivě čekaly naše milované rodiny.

Co dodat závěrem? Myslím si, že se tento výlet všem moc líbil! ☺

text a foto Erika Dvořáková

NAŠI SOUSEDÉ ... portrét zajímavé osobnosti z našeho okolí

VÁCLAV NEDVĚD (* 1963)

V minulém vydání jsme Vám poprvé představili tuto rubriku a i v tomto vydání se budete moci seznámit s jedním z našich zajímavých sousedů. Volba padla na pana Václava Nedvěda z Radenova.

Sv. Lukáš, jenž je patronem malířů, nad ním drží svou ochrannou ruku již od jeho útlých let, kdy šestiletý Vašík ohromil svým talentem na malování třídní učitelku paní Blažickou, která tak vyvolala start jeho umělecké dráhy. Rodiče ho zapsali do LŠU v Chomutově, kam v letech 1971 – 1979 docházel k akademickému malíři Kamilu Sopkovi. Pod jeho vedením i poté neustrnul a nadále tvořil. Po ukončení studií a povinné vojenské služby, kde se poprvé zúčastnila léta drilu (na objednávku maloval pro lampasáky a poté dostával vyčerpávající opušťáky), začaly starosti o nově založenou rodinu. V r. 1991 začal podnikat, založil firmu na výrobu

knedlíků, a malování na dlouhá léta opustil, až do r. 2006. V tomto roce ho políbila múza a vzniklo 5 děl, ale opět následovala odmlka. Až v r. 2012, kdy po sázce se svými přáteli, namaloval během 3 měsíců 20 obrazů, které pak poprvé veřejně vystavoval. Malování ho chytlo natolik, že za 3 roky vytvořil přes 200 obrazů. Část z nich byla k vidění v galerii Lurago v Chomutově, kde je na prosinec r. 2016 naplánovaná další výstava.

Pan Václav Nedvěd se věnuje krajinomalbě se zaměřením na realismus. Nejoblíbenějším námětem se staly Krušné hory, jejich lesní scenérie, zátiší,

potůčky, ale i klidné tůně, které věrně zachycuje olejovými barvami na plátna. V současné době se věnuje především portrétování, s nímž sklízí opět nemalé úspěchy.

text a foto ED
Pozn. red.: Pan Václav Nedvěd bydlí v domě, kde se narodil malíř Gustav Zindel (* 1883, † 1959), později žil a tvořil v nedalekém domě, který byl nazván „Zindelbaude“. Bližší informace budou uveřejněny v BB časem doby.

PROBLÉM S HORALKOU

Po prázdninových problémech a stížnostech obyvatel v okolí kulturního domu Horalka, bylo rozhodnuto zastupiteli obce na zasedání 1. září, že z důvodu negativních zkušeností a příliš velkého zájmu o pronájem Horalky na různé oslavy, je tato možnost zrušena a pronajímání tedy ukončeno. Bližší informace na OÚ v Blatně.

PROSBA OD STAROSTKY

Protože bychom na obecním úřadě rádi shromáždili a pro účely výzdoby použili staré fotografie nebo pohledy našich obcí, dovoluji si touto cestou poprosit každého, kdo vlastní nějaký starý pohled či fotografii jakékoliv naší obce, zda by příležitostně nezašel na úřad a nepůjčil nám své poklady k okopírování. Provedeme a vrátíme ihned.

Předem moc děkujeme!

NABÍDKA POMOCI

Každému z nás se někdy stane, že nás upoutá na lůžko nemoc nebo zranění a zrovna není kolem nás nikdo, kdo by se mohl postarat o chod domácnosti, nákupy, kdo by nás odvezl k lékaři. Pokud se do takové situace dostanete, neváhejte a zavolejte. Můžeme Vás odvézt k lékaři, přivést léky z lékárny, nakoupit, donést objednaný nákup z obecní prodejny, pomoci v domácnosti nebo pomoci zajistit odbornou pomoc zdravotníka z města, v zimě uklidit sníh na dvoře apod. Zavolejte nebo napište, na všem se lze domluvit. I. Rabasová Houřová, tel. 603563675, iveta.houfova@seznam.cz

INFORMOVÁNÍ OBČANŮ PROSTŘEDNICTVÍM SMS ZPRÁV

nabídky, informace

Připomínáme možnost získávat informace o obecního úřadu pomocí SMS zpráv. Přihlášeným občanům jsou zasílány SMS zprávy o mimořádných událostech, odstávkách vody, elektrické energie, objížďkách, kalamičích, zasedáních zastupitelstva, kulturních akcích, případně další důležité informace. Abyste mohli dostávat informace (na mobil či pevnou linku), je nutno přihlásit se / registrovat do systému.

a) pro přihlášení mobilu zašlete speciální registrační SMS (viz níže) nebo vyplnit a podepsat „registrační formulář“ na úřadě

b) pro přihlášení pevné linky je nutno vyplnit a podepsat „registrační formulář“ na úřadě

Návod pro přihlášení mobilu k odběru informačních SMS zpráv:

UST mezera **BLATNO** mezera **INFORMACE** mezera **ANO** mezera **PŘÍJMENÍ** mezera **JMÉNO** hvězdička **NÁZEV OBCE** hvězdička **ČÍSLO DOMU**

Příklad zasílané SMS zprávy:

UST BLATNO INFORMACE ANO Novak Petr*Bečov*20

(před a za hvězdičkou nesmí být mezera)

Možné názvy obcí: „Název obce“:

BLATNO, BECOV, RADENOV, MEZIHORI, ZAKOUTI, KVETNOV, SERCHOV, HRADECNA

SMS zprávu můžete psát jak velkými, tak i malými písmeny, vše prosím pište bez diakritiky. Odesláním SMS zprávy na číslo 900 77 03 dáváte souhlas s tím, že Vám mohou být příslušné SMS zprávy zasílány. Při správném odeslání SMS zprávy ihned obdržíte zpětnou SMS, která potvrzuje přihlášení se do databáze. Zasílané informace jsou pro Vás bezplatné a Vy platíte pouze první registrační SMS zaslanou na číslo 900 77 03, tj. 3,- Kč (vč. DPH).

Ukončení odběru zpráv můžete provést opět zasláním SMS v níže předepsaném stavu:

Příklad zasílané SMS zprávy: UST BLATNO INFORMACE NE

Tyto zprávy odesíláte z Vašeho mobilu vždy jen na číslo 900 77 03.

SLUŽBU MOHOU VYUŽÍT JAK ZDE TRVALE ŽIJÍCÍ OBČANÉ, TAK REKREANTI.

Přihlašování se, změny nebo odhlašování si můžete vyříditi i osobně na OÚ Blatno.

O. S. Blatenská beseda a obec Blatno pořádají
ZÁŘIJOVOU KERAMICKOU DÍLNU

v sobotu 26. 9. 2015

14,00 – 17,00 hod. v KD Horalka v Blatně

poplatek 30,- Kč na materiál a palení

OD ZÁŘÍ OPĚT FUNGUJEME!

BLATENSKÁ BESEDA

vás srdečně zve na naše aktivity. Rádi vás uvítáme a budeme rádi když rozšíříte naše řady, anebo se přijdete jenom podívat, popovídat si. Nikdo z nás si nehraje na umělce, vše děláme pro radost sobě a druhým.

Scházíme se v KD Horalka v Blatně:

v pondělí od 17,00 – 19,00 hod., též jednou za měsíc některý den o víkendu odpoledne

KERAMICKÁ DÍLNA

pod vedením Petry Brumeisenové.

Poplatek na materiál a vypálení 30,- Kč.

v úterý od 18,00 hod.

OCHOTNICKÝ DIVADELNÍ SPOLEK „NA BLÁTĚ“

Rádi uvítáme nové členy!

ve středu od 17,00 hod.

CVIČENÍ PRO ŽENY A DÍVKY S MONIKOU

pro radost, zdraví, abychom se více libily.

a od 18,00 hod.

KORÁLKOVÁNÍ S DANČOU

ruční práce všeho druhu: korálkování, pletení, výroba košíků...

(možnost zakoupení materiálu na místě)

Vydává: Obecní úřad Blatno. **Redakce:** Zdeněk Tollar, Erika Dvořáková. **Grafika:** Zdeněk Tollar. **Tisk:** Akord s. r. o. Chomutov. © Redakce, pokud není uvedeno jinak. Za věcnou správnost článků odpovídají autoři. BB neprošla jazykovou kontrolou.

Kontakt: Redakce: e-mail: blatenska.blatka@seznam.cz; Obecní úřad Blatno čp. 1, 430 01 Blatno; tel. 474 625 839; e-mail: uradblatno@centrum.cz; fax: 474 625 839.

Datum uzávěrky: 8. září 2015.

NEPRODEJNÉ!